

ENS CAL ESTAR UNITS!

Carme Meix i Fuster

Aquesta tardor passada, els diaris i la televisió van portar una notícia que m'ha fet reflexionar molt: pares de Batea manifestant-se per tal que els seus fills no haguessin de sortir del seu poble per anar a fer l'ESO.

D'entrada deixeu-me dir que crec que tenen més raó que un sant. Aquesta llei escolar que obliga els xiquets de dotze i tretze anys a sortir dels seus pobles de bon matí, sovint per carreteres no massa segures, i tornar al tardet, em sembla un disbarat com una casa. És una llei perjudicial per al medi rural ja que, a més, ajuda a despoblar els nuclis petits, tancant aules d'escoles i, per tant, enduent-se'n els mestres, i que fa estar els pares amb l'ai al cor. No sols pel perill del viatge, sinó també perquè se'ls fa més difícil de controlar el seu comportament escolar, d'anar a parlar amb els professors, de saber fins i tot què mengen, i amb qui s'ajunten. Estic amb ells de tot cor, i crec que si a tot Catalunya haguessin adoptat una actitud tan decidida com la seva, potser els haurien hagut de fer més cas.

Aclarit això, he de dir que em preocupa, i molt, una altra cosa. I aquesta cosa és que no sé fins a quin punt la protesta anava pel fet d'haverlos de deixar anar fora del poble, o perquè els fessin anar a Gandesa. I m'agradaria que la gent, assenyada com sé que és, de Batea, hi reflexionessin també.

Mireu, jo estimo molt Batea. És el poble del meu sogre i, per tant, els meus fills porten un cognom bateà i sang bateana a les venes. I estimo Gandesa, on vaig néixer. I estimo la Terra Alta perquè, quan vius lluny de la terra mare, tot el que afecta a aquesta, t'afecta a tu. Però el fet de viure a Barcelona, també et fa mirar-t'ho amb una altra perspectiva més ampla: com un tot inseparable i indissoluble.

La Terra Alta té molts problemes: manca de treball per als joves que estudien; problemes endèmics derivats de l'agricultura; de les comunicacions; o dels serveis. És una comarca que, a poc a poc, però sense aturador, va perdent

gent. I no serà amb raons, gelosies i picabaralles entre nosaltres mateixos que ho solucionarem. Hem de treballar junts, tota la gent, de tots els pobles, colze a colze, per poder tirar endavant. Dos caps pensen més que un de sol, i quatre mans fan més feina que dues. **Ens cal estar units!**

Tenim moltes coses per oferir: a Batea un poble preciós de nit, il·luminat, és una meravella! I els carrers guarnits per les festes són dignes d'admiració. A Vilalba, per la Setmana Santa, amb la representació de la Vida i Mort de Jesús, heu trobat una fórmula magnífica per revitalitzar la fe i les tradicions del poble. Horta i Arnes tenen la bellesa resplendent de la seva arquitectura i dels seus paisatges. Bot, la Pobla i la Fatarella conserven antiquíssimes tradicions. De les cooperatives de Gandesa i Pinell, no cal que en parlem. De Caseres, destacaria l'encant del seu riu, on tantes vegades m'havia banyat, i la dolçor increïble de les cireres garrofalls. Prat de Comte, forma part de la Font-Calda i dels seus estrets inigualables. Corbera guarda el testimoni corprenedor del seu màrtir. Tots i cadascun del nostres pobles té una gran bellesa patrimonial per mostrar. I els productes de la nostra terra, començant pel vi, l'oli, la mel, els embotits, les pastes, tan variades, són excel·lents. Per què no presentar tota aquesta riquesa d'una manera efectiva i engrescadora?

Podríeu animar els xiquets i xiquetes de la comarca, i els més grans si volen, a inventar-se un eslògan per promocionar-la: *La Terra Alta, un lloc per viure'l a fons*. O bé: *La Terra Alta: vi, bellesa, tradició*. Alguna cosa així. I donar premis al millor, o als millors.

També hauríem de mirar de col·laborar, assistint-t'hi els de fora, acollint els de dintre, fent propaganda de tots plegats, a les festes, romeries, aplecs o qualsevol altra manifestació cultural o festiva de les moltes que teniu i feu a cada un dels nostres pobles.

Aquesta revista ja és un intent molt vàlid fet

per joves de la comarca per superar rivalitats esterilitzadores i aconseguir que tots ens sentim més interessats en les coses dels altres. Més units i més solidaris. La qual cosa contribuirà a millorar la qualitat de vida de la gent que hi viu. I també el nivell cultural i humà de la comarca.

Cal que seguim lluitant per allò que creiem que és important, sigui la qüestió dels fills o sigui la qüestió que sigui. Però **tots amb tots** i no contra ningú:

M'agradaria que llegíssiu la lletra de l'**Himne de la Terra Alta**, que canta l'Orfeó de Gandesa, dirigit esplèndidament per una bateana.

HIMNE A LA TERRA ALTA

Palau obert al vent que hi balla la dansada.
 Palau obert al sol dolça terra estimada.
 Et canta una cançó la campana que crida
 a enlairar la mirada cap al cim de la vida.
 Et canta una cançó l'ocell que el vol detura
 cercant niu i calor i la branca segura.
 Et canta una cançó la font d'aigua amagada
 i el riu de gorg pregon i la pluja encalmada
 Et canta una cançó l'olor d'herba florida
 i el solc dels vells camins que a la pau ens convida.
 Els pobles van cantant la cançó més sentida:
 gent d'Horta i del Pinell, gent d'Arnes, gent complida,
 per Batea i per Bot la cançó el vol escampa
 per Gandesa s'estén a Vilalba s'eixampla.
 Retorna a contraveu per Caseres, que canta.
 A Corbera és fa prec. A la Pobla, complanta.
 Prat de Comte amb delit reprèn la cantarella,
 que enlairada i triomfant respon la Fatarella.
 Les vinyes i els sembrats, ametllers i oliveres
 la dansen dins del vent pels bancals i les eres:
 Lloança a tu per sempre Terra Alta, terra nostra,
 units per sempre els pobles, la unió farà la força